

Fotbal

Revistă săptămînală

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

PREGĂTIRILE ECHIPELOR CONTINUĂ

În pofida unei ierni cu zăpadă abundentă, echipele de fotbal se pregătesc fără întrerupere. Iată pe cițiva din jucătorii Jiului Petroșeni executînd - sub privirile antrenorului Coidum - exerciții de pregătire fizică generală (Citiți în paginile 5 și 6 amănunte asupra pregătirilor în vederea reluării campionatului)

FOTBALIȘTII ÎN ALTE ROLURI

Care sînt preocupările și pasiunile fotbaliștilor în timpul liber, iată subiectul reportajului nostru din pagina a 3-a. În imaginea de mai sus, o scenă de familie: portarul M. Ionescu joacă... fotbal pe tablă cu copilul lui, sub privirile unui arbitru cu adevărat imparțial!

FOTBALIȘTII ÎN ALTE ROLURI

S tratul de nea, așternut peste întreaga țară a acoperit și dreptunghiurile (magice!) de gazon. Este vremea schiului și a săniușului, a patinajului, a sporturilor care se desfășoară în săli sub jetul de aer cald al ventilatoarelor. Dar fotbalul? Sportul acesta care ne entuziasmează și ne întristează opt-nouă luni pe an, care ne răpește liniștea duminicală și ne face să stăm ore întregi pe caniculă, pe ploaie sau pe frig în așteptarea unui gol — hibernează oare? Cunosc răspunsul. Oricare dintre pasionații driblingului lui Dumitriu II, al șuturilor năprasnice trase de Ionescu sau Mircea Dridea sau al acurateții jocului lui Nelu Nunweiler imi vor spune pe nerăsuflăte că „olimpicii” sînt în America de Sud, că „tineretul” descoperă cărările Africii, că Dinamo Pitești a făcut doar escală la București între Marsilia și Beirut, că alți și alți fotbaliști își pregătesc bagajele pentru a migra spre... țărături mai calde. Știți și eu toate aceste lucruri, încă înainte de a le... scrie. Întrebarea se referă însă la restul actorilor acestui perpetuu recital care este fotbalul. Ce fac ei în după amiezile acestor zile? Și posturile în care i-am găsit vor fi pentru mulți dintre cititori inedite. Pentru că ne-am obișnuit să-i recunoaștem pe fotbaliști numai în „exercițiul funcționării”, uitînd uneori că în afara celor 90 de minute sînt și ei — ca și noi — oameni obișnuiți, cu indeletniciri obișnuite, cu pasiuni obișnuite.

Iată de ce într-una din aceste zile cu viscol am plecat prin București să-i caut pe fotbaliști, să-i... chestionez. O primă constatare: toți — dar absolut toți — acordă o deosebită importanță pregătirilor pentru returnarea campionatului. Socotind că această subliniere a elucidat „problema pasiunii nr. 1”, pot să trec la... următoarea.

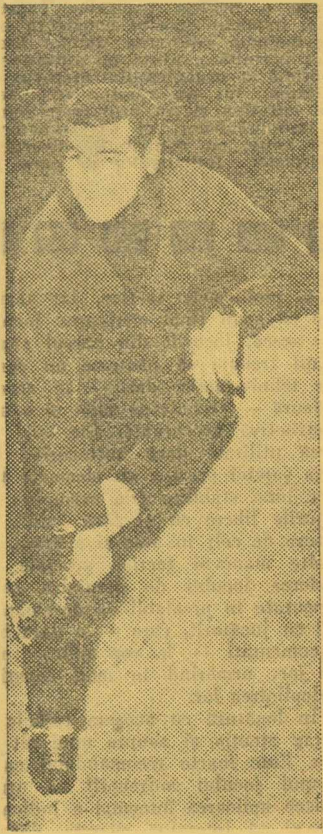
Un virtuos al patinajului

După epigrama publicată simbătă în „Sportul” m-am dus să-l găsesc pe Mindru — portarul echipei Progresul — la bazinul Floreasca. Am făcut însă drumul degeaba. Erau acolo și Cristina Balaban, și Anghel Soptereanu, erau și copii care abia acum se avintă în... larg, dar Mindru lipsea. M-am lămurit mai tîrziu, cînd l-am întîlnit la... patinoar.

A fost o simplă întîmplare faptul că unul dintre gazetari m-a găsit la bazin jucînd polo. Pasiunea mea sportivă nr. 2 este patinajul.

Atunci să stăm de vorbă despre patinaj...

Am să vă rog să aveți amabilitatea de a mă păși încă puțin.

Mindru patinator

Programul meu de patinaj mai cuprinde doar cîteva minute.

Și Mindru a făcut o largă vîltă pe gheață, a înconjurat în viteză patinoarul (l-ar fi putut învidia, pentru viteză, și Pircălab), apoi, a executat cu multă măiestrie cîteva „figuri”. Cît timp am fumut o țigară și-a încheiat... evoluția pe gheață și a revenit, amabil, să-mi stea la dispoziție pentru un scurt interviu.

— Așadar, patinajul...

— ...este o veche pasiune a mea. Aveam doar 8—9 ani cînd am început să patinez. De ziua mea, tata mi-a făcut cadou o pereche de patine cu cheie. În aceeași iarnă am amenajat, în cartier, un patinoar și, împreună cu colegii, m-am apucat să joc hochei. Era foarte apropiat de fotbal...

— Prin aceasta înțeleg că de la aceeași vîrstă datează și pasiunea pentru fotbal.

— Greșiți. Ea este cu mult mai veche. La vîrsta de doi ani în

loc să arunc mingea cu mîna am lovit-o cu piciorul... Și eu socotesc că de atunci am dovedit... velleități fotbalistice!

— Apropo, la hochei ai jucat tot în postul de portar?

— La început da. Am primit însă într-o zi un puc în obraz și... am trecut la înaintare. De fapt, hochei am jucat cu intermitențe. Fiind la acest capitol, voi aminti doar că în 1953 m-am pregătit o vreme cu formația de hochei Steagul roșu Brașov. Dar, antrenorul Silviu Ploesteanu n-a vrut să aibă... emoții și mi-a interzis să joc în meciuri de campionat.

— Și, atunci, care ramură a patinajului v-a plăcut mai mult?

— Viteza. În anul 1952 am cîștigat titlul de campion absolut de juniori al Capitalei. La finala pe țară de la Cluj (am concurat, însă, cu patine de hochei!) am cucerit medalia de bronz.

— Avem de-a face, deci cu un virtuos?

— Exagerați. Imi place să patinez și o fac în fiecare sezon. Acesta este adevărul!

Maestru

al artei culinare

De cînd s-a căsătorit, Dan Coe vădește o deosebită atracție pentru arta... culinară. Și nu numai pentru „ochiul” aparatului de fotografiat. Numai cine n-a mîncat o friptură pregătită de Dan și n-a gustat delicioasa garnitură de... cartofi prăjiți se mai poate îndoi. Cărțile de specialitate, sfaturile mamei și ale soției l-au condus spre o adevărată măiestrie. Cineva imi spunea (în glumă, firește) că dacă Dan și-ar servi adversarii înainte de meci, Rapidul ar cîștiga etapă de etapă, într-atît ar fi de... îmbuibăți.

Aceasta ar fi o pasiune. La Dan Coe, pentru a completa imaginea... extrasportivă, trebuie vorbit însă și despre pasiunea lui pentru citit. Ii plac îndeosebi cărțile de aventuri. „Doamna în mov”, „Enigma profesorului Rebegea”, „Vulpea simte capcana” — iată numai cîteva dintre cărțile „forfecate” în ultimele zile. Jules Verne, Wells, Belcaev au, de asemenea, „exponate” în biblioteca vajnicului apărător al buturilor rapidiste.

Poate de aici și apropierea pe care-o fac giuleștenii între... „omul invizibil” și Dan...

Dan Coe pe post de... bucătar

Febra examenelor

— Servus Nelule! Încotro așa grăbit?

— La examene...

★

— Alo! 51 — 33 — 27?

— Da. (Voce feminină).

— Aș vrea să vorbesc cu Nelu Nunweiler.

— Imi pare rău, dar nu este acasă.

— Nu știți unde aș putea să-l găesc?

— Este la un coleg, învață pentru examene...

★

Întîlnire cu antrenorul federal Nicolae Petrescu.

— Dv. mă veți scoate precis din încurcătură. Îi caut pe Nelu Nunweiler și nu dau de el. Ne-am văzut în fugă acum cîteva zile cînd mi-a spus că se duce la examen.

— Avea dreptate. Îi găsiți în fiecare zi la Institutul de Cultură Fizică. Acum sînt examenele la fără frecvență și el este în anul II...

— Vă mulțumesc. Fug acolo!

★

Pe una din sălile I.C.F.-ului îl zăresc pe... Lică Nunweiler.

— Cred că am încurcat... treburi.

— De ce?

— Îl căutam pe Nelu. Mi s-a spus că este la examenele la I.C.F. Probabil că din cauza asemănării v-au confundat.

— De loc. Este și Nelu aici, sînt și eu, este și Radu.

— Tot nu înțeleg...

— Simplu: Radu este în anul I. Nelu în anul II și eu în anul IV.

— Și vin și... ceilalți!

— Probabil. Deocamdată sîntem noi trei.

— Dacă nu mă înșel, Nelu este cel mai vîrstnic.

— Știu la ce vă referiți. Eu am fost însă cel care am deschis pîrtia spre I.C.F., așa cum Nelu a deschis-o pe aceea spre fotbal.

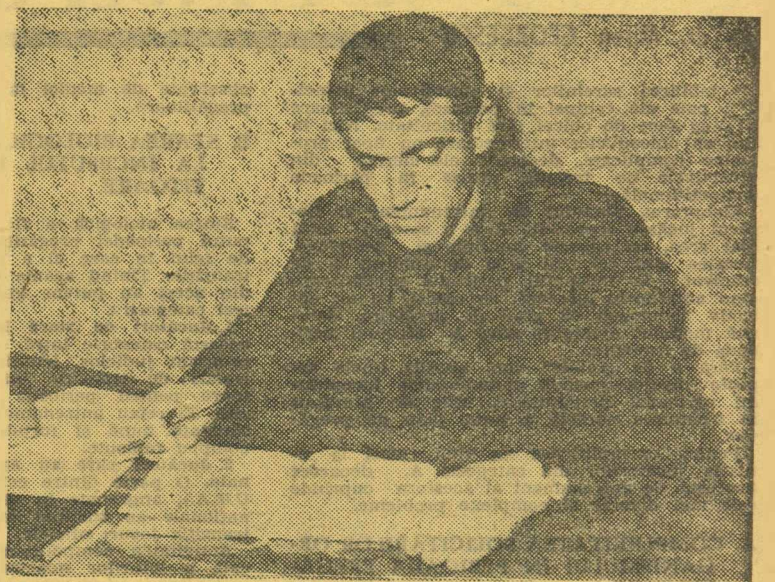
— În ambele cazuri începutul a fost de bun augur.

— Da. Acum vă rog să mă scuzați. Trebuie să intru la examen.

— Și pe Nelu unde-l găesc?

— Tot acolo...

Dar nu numai la București se învață. În sesiunea actuală de examene, în toată țara se găesc fotbaliști în fața profesorilor sau se pregătesc să fie ascultați. La Ploiești am întîlnit în jucătorul Roman un elev harnic din ultimele clase ale școlii medii.

Roman învață de zor

Dragostea pentru copii

Mulți dintre fotbaliștii familisti au copii, căsnicii în care „cel de al treilea” este fericirea tinerilor părinți. De obicei, fiecare fotbalist își dorește băiat pentru a-l face, desigur, fotbalist și încă un fotbalist mare, „mai mare” decît taticu. Dar, soarta îi mai decepționează cîteodată și, totuși, ce fericiți sînt Popa, N. Georgescu, sau Datcu care au fetețe.

M. Ionescu are ceea ce și-a dorit. Băiat. A început mai de mult antrenamentul pentru a-l face, bineînțeles, tot portar, iar acum pe timpul iernii joacă „fotbal” în casă, așa cum îl vedeți pe coperta revistei noastre.

Nu-i putem enumera pe toți „tății” jucători de fotbal, dar nu putem să nu-l amintim pe Deliu, de curînd tată, pe care l-am găsit, așa cum îl vedeți în fotografie, pe post de... mamă și fără îndoială că este învidiat de alți fotbaliști care vor fi în curînd în aceeași postură.

Un tată model, Deliu

„Amorezul” Thaliei

Pe Jenci — fotbalistul care a făcut un excelent sezon pe linia... Maginot, dar, din păcate, nu s-a impus și atenției selecționeților — l-am găsit stînd liniștit într-unul din fotoliile... Teatrului de Comedie din Capitală. Nu este nimic extraordinar că un om ocupă un loc într-o sală de teatru, urmîrind un spectacol. Deosebit era, însă, faptul că nu avea loc un spectacol ci doar o obișnuită... repetiție.

— Este vorba de o pasiune particulară pentru repetițiile ce au loc în sala Teatrului de Comedie sau... pentru teatru în general?

— Răspunzîndu-vă cu o glumă, aș putea să vă spun că nu este vorba de o pasiune pentru teatru, ci pentru... actrițe, pentru una în special: Vasilica Tastaman... Jenci. Lăsînd gluma la o parte, vă voi mărturisi că teatru mă pasionează. Există, după părerea mea, o relație între ceea ce se întîmplă pe o scenă de teatru și pe terenul

de fotbal: spectacol, acțiune, intrîgă și, bineînțeles, deznodămînt. Pentru un singur lucru imi este necaz: protagoniștii, cum spuneți dv. din teatru cunosc încă din momentul ridicării cortinei, ceea ce se va întîmpla, replica... adversarului, clipa în care va veni deznodămîntul. Ce n-aș da să știu și eu, în timpul meciului, replica adversarului și mai ales... deznodămîntul!

Doriți, desigur, o explicație în legătură cu prezența mea la repetițiile pieselor „Capul de rătăci”, „Troilus și Cresida”. „Șeful sectorului suflători” etc. În toate joacă și Vasilica. Cum ea vine adesea la antrenamentele echipei Steaua, eu... N-aș vrea să credeți că pasiunea pentru teatru poartă data de pe... verighete. Ar putea să-mi fie martori prietenii mei din Arad cu care mi-am petrecut multe seri în sălile de teatru.

În „drumeția” mea am stat de vorbă cu mulți fotbaliști. Am descoperit pasionați cinefili, colecționari de timbre și vederi, oameni care încearcă să aștearnă pe hîrtie gânduri, amintiri. Aș putea spune că a fost deosebit de instructivă această discuție despre a doua pasiune. Mă simt obligat să fac o paranteză, fiindcă mulți probabil se vor întreba de ce nu am vorbit despre activitatea profesională a „eroilor” mei: s-a scris atîta despre acest subiect încît nu cred să mai existe tubitor al fotbalului care să nu știe cînd și-a luat Zoli Ivansuc doctoratul, la ce întreprindere lucrează inginerul Mircea Dridea sau cîtă pasiune depune pentru meseria aleasă inginerul zootehnist Deliu. Continuîndu-mi ideea, voi spune că cercetarea celei de a doua pasiuni mi-a relevat seriozitatea cu care cea mai mare parte dintre ei privesc viața de familie, discernămîntul cu care și aleg mijloacele de distracție.

HRISTACHE NAUM

Modificări și decizii ale regulilor de joc și justa lor interpretare

Pregătirile echipelor de categoriile A, B și C se intensifică pe măsură ce se apropie data începerii returului campionatului. Curând își vor începe preparativele și arbitrii, și cum sîntem convinși că în primul rînd își vor reînprospăta cunoștințele teoretice legate de justa interpretare și aplicare a regulilor de joc, socotim că este oportun să reamintim în această perioadă o serie de modificări operate de „International Board” în textul unor articole din regulamentul și în redactarea unor decizii. Ele au fost aduse la cunoștința federațiilor naționale afiliate, de către F.I.F.A., cu mențiunea că aplicarea lor este obligatorie.

În rîndurile care urmează, redăm textul integral (chiar dacă o parte este cunoscută), al acestor modificări, așa cum trebuie să fie înscrise în regulamentul, și facem un scurt comentariu, în dorința de a ajuta la corecta lor înțelegere.

Textul modificărilor

ART. 1 — TERENUL DE JOG

● Paragraful 6 — Porțile. *Ultima propoziție din prima parte se redactează în modul următor:*

„Lățimea și grosimea stîlpilor și barei transversale NU VOR FI MAI MICI DE 10 CM ȘI MAI MARI DE 12 CM”.

ART. 1. — DECIZII ALE I. B. („International Board”)

● Decizia nr. 4 capătă următoarea formă:

„4. Linia de poartă trebuie să aibă lățimea egală cu grosimea stîlpilor porții și a barei transversale (10—12 cm) astfel încît linia și stîpii să se confunde la marginile lor exterioare și interioare”.

● Deciziile nr. 8 și 9 se anulează și se înlocuiesc cu următoarea decizie:

„8. În cazul cînd bara transversală se deplasează sau se rupe, jocul va fi întrerupt.

Dacă este vorba de un joc competițional, într-un astfel de caz el va fi întrerupt, afară de cazul cînd regulamentul competiției prevede altceva, adică repararea sau înlocuirea barei transversale, fără ca ea să constituie un pericol pentru jucători. Într-un astfel de joc nu se recomandă înlocuirea barei cu o sfoară.

Într-un joc amical, în cazul cînd există o înțelegere reciprocă, sau într-un joc competițional atîta timp cît regulamentul competiției permite, jocul nu poate fi reluat, nu condiția ca bara transversală și după părerea arbitrului mingea depășește într-un punct linia porții, punct care se află sub bara transversală care lipsește, se consideră gol valabil.

Dacă jocul este oprit pentru îndepărtarea barei, el va fi reluat cu o minge de arbitru de pe locul întreruperii jocului”.

● Decizia nr. 10 devine nr. 9 și este redactată astfel:

„9. Bazele pot fi pătrate, dreptunghiulare, rotunde, semi-rotunde sau eliptice, cu condiția ca lățimea și grosimea stîlpilor porții și a barei transversale să fie respectate, adică minimum 10 și maximum 12 cm.”

● Decizia nr. 10 (decizie nouă):

„10. Stîpii porții și bara transversală nu pot fi de o altă formă decît cele prevăzute în decizia nr. 9. Materialul folosit pentru confecționarea lor poate fi lemn sau metal.”

ART. 10. — MARCAREA UNUI GOL

● A doua frază din primul paragraf se anulează. Noua redactare a articolului, în întregime, este următoarea:

„În afară de excepțiile prevăzute de regulamentul, un gol este marcat atunci cînd mingea va fi depășit în întregime linia de poartă printr-un stîlp și pe sub bara transversală, fără să fi fost oprită, respectiv aruncată, purtată sau lovită cu mîna sau cu brațul de către un jucător al echipei atacante, cu excepția portarului care se găsește în

ART. 14. — LOVITURA DE PEDEAPSĂ (Decizii)

● Decizia nr. 6 a fost astfel redactată:

„6. Dacă un coechipier al jucătorului care execută lovitura de pedeapsă pătrunde în suprafața de pedeapsă SAU ÎN SUPRAFAȚA ARCULUI DE CERC CU RAZA DE 9,15 M, înainte ca mingea să fie în joc și mingea ricoșează în teren din stîlpii porții, bara transversală sau din porții, arbitrul va întrerupe jocul și va avertiza pe jucătorul vinovat. Jocul va fi reluat cu o lovitură liberă indirectă”.

● Decizia nr. 7 are o nouă redactare:

„7. Dacă din fiecare echipă pătrund în suprafața de pedeapsă SAU ÎN SUPRAFAȚA ARCULUI DE CERC CU RAZA DE 9,15 M cîte unul sau mai mulți jucători înainte ca mingea să fie în joc, lovitura de pedeapsă va fi repetată”.

Rubrica arbitrilor

ART. 10. — DECIZII ALE I. B.

● Decizia nr. 2 se redactează astfel:

„2. Un gol nu poate fi acordat în nici un caz dacă mingea a fost oprită de un corp străin înainte de a depăși linia porții. Dacă fapta se produce în cursul unei faze obișnuite de joc — ÎN AFARA DE EXECUTAREA UNEI LOVITURI DE PEDEAPSĂ — jocul se va întrerupe și se va relua cu o minge de arbitru din locul unde mingea a venit în contact cu corpul străin”.

● Decizie nouă:

„9. Dacă la executarea unei lovituri de pedeapsă, mingea este oprită în drumul ei de un corp străin, lovitura de pedeapsă se va repeta”.

ART. 15. — ARUNCAREA DE LA MARGINE (Decizii)

● Decizie nouă:

„3. Dacă la aruncarea unei aruncări de la margine un jucător advers încearcă să deruteze sau să jeneze pe cel care execută aruncarea dansînd sau gesticulînd în fața lui, acest fapt va fi interpretat ca o comportare nesportivă și vinovată (sau vinovată) vor fi avertizați”.

Comentarii

Din lectura modificărilor privind textul articolului 1 și al deciziilor pe marginea lui, rezultă clar că dimensiunile de 10—12 cm sînt obligatorii numai pentru grosimea și lățimea stîlpilor porții, ale barei transversale și ale liniei porții. Ar însemna că celelalte linii delimitatoare ale terenului sau ale suprafețelor din teren pot avea lățimea mai mică de 10 sau 12 cm. Este recomandabil însă, ca și aceste linii să aibă o lățime egală cu aceea a liniei și a barelor porții. Această dimensiune asigură o vizibilitate perfectă atît jucătorilor — pentru a se orienta asupra jocului —, cît și arbitrilor — în deciziile pe care trebuie să le dea.

În jocurile oficiale interne (de campionat, cupă) dacă bara transversală se rupe sau se deplasează, arbitrul va întrerupe jocul pentru a se repune bara în stare normală. Întreruperea jocului nu trebuie să dureze mai mult de 20 minute. În caz contrar, arbitrul va sfîșiera sfîșitul meciului, consemnînd acest lucru în raportul său. Tot astfel se va proceda și în situațiile cînd se deplasează sau se rup stîlpii porții. Înlocuirea barei transversale cu o frînghie sau sfoară pentru continuarea jocului nu este permisă. Toate acestea sînt dispoziții ale federației noastre, în concordanță cu deciziile elaborate de „I.B.”

În ceea ce privește forma barelor, F.I.F.A. a stabilit, de asemenea, ca la toate competițiile cu caracter oficial, indiferent de categorie, stîpii și bara transversală să aibă numai secțiune pătrată și să fie confecționate din lemn.

Decizia nr. 2 de la art. 10 precizează ce trebuie să facă arbitrul cînd mingea este oprită de un corp străin, într-o fază obișnuită de joc, înainte de a intra în poartă. Pentru o interpretare uniformă a acestei decizii de către toți arbitrii noștri, precizăm că prin corp străin trebuie înțeles un spectator, fotograf, jucător de rezervă, medic, antrenor — care au pătruns pe teren fără autorizația arbitrului —, un animal oarecare, o platră sau oricare alt obiect aruncat direct în minge, venind în contact cu ea. Oprirea mingii de către un smoc de țără sau devierea ei nu trebuie interpretată ca efect al intervenției unui corp străin. În astfel de cazuri, jocul va fi lăsat să continue. De asemenea, și la executarea loviturilor libere, de colț, de poartă, de începere a jocului și a aruncărilor de la margine dacă — după ce a intrat în joc și înainte de a fi lovită de un alt jucător — mingea este oprită sau atînsă de un corp străin, arbitrul va acorda tot o „minge de arbitru”. Se va proceda astfel deoarece F.I.F.A. specifică în mod expres altfel numai la executarea penaltyurilor.

Pentru a evita interpretări eronate, menționăm că „mingea de arbitru” va fi acordată indiferent dacă balonul este oprit sau lovit de corpul străin în timp ce se găsește în drum spre poartă sau în altă direcție (corner, tușă etc.). Face excepție de la această precizare lovitura de la 11 m. În cazul penaltyului, lovitura se repetă, atîta timp cît nu se cunoaște efectul ei. După ce însă, lovitura de la 11 m și-a terminat efectul, dacă intervine un corp străin — așa cum am arătat mai sus — arbitrul va opri jocul și-l va relua cu o „minge de arbitru”, deoarece se consideră că mingea se găsește în continuare într-o fază obișnuită de joc. Prin terminarea efectului la executarea unui penalty (pentru a se putea aplica decizia nr. 2 de la art. 10) trebuie înțelese situațiile cînd, după executare, mingea este respinsă de portar în teren sau lovește una din barele porții și revine în teren.

În sfîșit, decizia nr. 3 de la art. 15 trebuie interpretată în sensul că un jucător, adversar al celui care aruncă mingea, dacă după ce a fost avertizat persistă în atitudinea sa, poate fi eliminat.

Aceste scurte comentarii urmăresc să facă cunoscut tuturor arbitrilor și chiar spectatorilor linia corectă de interpretare a noilor modificări survenite în regulamentul.

GEORGE N. GHERGHE
membru al Colegiului central
de arbitri

PREGĂTIREA ECHIPELOR CONTINUĂ

Steagul roșu muncește asiduu în vederea reabilitării

Zăpada și gerul nu au putut împiedica efectuarea primelor antrenamente ale fotbalistilor de la Steagul roșu Brașov. Dornici de reabilitare în fața aprigilor lor suporteri, ei au reluat antrenamentele mai de vreme decît colegii lor de la alte cluburi. Stadionul Tineretului curățat perfect de zăpadă este locul unde trei doi antrenori, Silviu Ploșteanu și Nicolae Proca își pregătesc elevii cu minuțiozitate.

După efectuarea lecției de antrenament, ne-am întreținut cu antrenorul Silviu Ploșteanu care ne-a pus în temă cu planul de pregătire al echipei Steagul roșu.

— Intrucît anul 1967 marchează pentru mine un eveniment deosebit, împlinirea a 20 de ani de activitate ca antrenor la acest club, doresc foarte mult ca băieții mei să marcheze o victorie totală, atît din punct de vedere al calității jocurilor cît și din punct de vedere disciplinar.

Am efectuat primul antrenament la data de 21 decembrie 1966. Pînă la 6 ianuarie atît durata cît și intensitatea au fost mai scăzute, iar antrenamentele au avut loc numai de trei ori săptămînal. De la această dată, durata a crescut de la 40—45 de minute la 70 iar intensitatea a devenit medie spre tare, — numărul

antrenamentelor mîrîndu-se la cinci săptămînal.

În continuare, antrenamentele vor fi din ce în ce îngreuiate, urmînd ca la începutul lunii februarie ponderea să cadă pe latura tehnico-tactică. Tot în această perioadă vom începe și meciuri de verificare în vederea cristalizării formației. După o serie de jocuri cu echipe de categorii inferioare vom juca două meciuri cu Dinamo București la 5 și 12 februarie și apoi două cu Petrolul.

În turul campionatului randamentul echipei noastre a fost foarte scăzut. Acest lucru s-a datorat în mod special unor factori de ordin moral și organizatoric care s-au reflectat negativ în jocul echipei. În momentul de față aceste deficiențe au fost eliminate și băieții sînt hotărîți să recupereze terenul pierdut.

An fost prezenta la antrenament următorii jucători:

Adamache, Jenci, Campa, Naghi, Zaharia, Lazăr, Ivănescu, Pescaru, Sigheș, Cadar, Necula, Goran Selimeși și Stoian (promovat de la juniori). Au absentat motivat: Pîlău, Alecu, Năstănilă și Györfi (în lotul de tineret și olimpic) și Gane (convocat 6 luni pentru satisfacerea stagiului militar).

Gheorghi NERTEA

Clujenii la al 15-lea antrenament

O perdea atît de deasă de ninsoare, încît de pe marginea terenului îți este imposibil să recunoști pe cineva. Cine are mingea? Ivansuc, Szabo? Nu se știe. Cursele de pe extremă sînt cele mai spectaculoase. Învăluit în vîrtej de nea, jucătorul cu mingea, ca și următorul lui, compun adevărate scene de cinema cinematografice. Mingea este un uriaș bulgăre de zăpadă, cu care se marchează totuși, din cînd în cînd, cîte... un gol. După 80 de minute de joc, partida ia sfîșit. „Fulgerul” a învins „Trăznetul” cu 4-2. Jucătorii de la „U”, împărțiți în două tabere cu numiri imprumutate de la echipajul Val-Virtej, și-au disputat o pasionantă partidă „în familie”. Pentru învingători au marcat Adam (2) și Barbu (2), iar pentru învinși Szabo (2).

Cu acest joc a luat sfîșit un antrenament al Universității Cluj de 110 minute, început printr-un rapid cros de încălzire pe aleile parcului „Victor Babeș”. La sfîșitul antrenamentului, toată lumea e bine dispusă. Jucătorii se simt bine, iar antrenorul Mladin este de părere că pregătirea

fizică a elevilor săi a atins un grad multumitor pentru actuala etapă.

Deși s-au efectuat pînă acum 15 antrenamente — un număr ridicat, comparativ cu alte echipe — și lucrurile merg destul de bine, nu putem încheia rîndurile de față fără cîteva referiri „în personam” la adresa citorva „restanțieri” în pregătire: Marcu, P. Emil, Gaboras și Ringheanu.

Printre cei mai zeloși, hotărîți să facă un... retur de forță, se numără Ivansuc și Vasile Alexandru.

M. P.

Politehnica nu are odihnă

Situația precară a echipei timișorene în clasamentul actualului campionat al categoriei A l-a determinat pe antrenorii Nicolae Reuter și Ion Ionescu să nu întrerupă pregătirile Politehnicii, după ultimul joc din tur.

În acest fel, sîmbătă 7 ianuarie ei au notat în jurnalul de activitate al echipei cel de-al 15-lea antrenament de la încheierea activității competiționale oficiale și al 4-lea din anul 1967.

Am urmărit atît antrenamentele cît și pregătirile de ansamblu ale lui „Poli” pentru sezonul apropiat și am luat parte la ședința de analiză a comportării echipei în tur. Ne-am putut face astfel o imagine completă asupra stării de spirit care domnește în stîmna echipei. Iată cum o putem concretiza în cîteva puncte:

1) Jucătorii sînt perfect conștienți de poziția precară a echipei;

2) Ei au convingerea că singura soluție salvatoare este MUNCA ASI-DUĂ pentru obținerea unei forme sportive corespunzătoare;

3) Se simte necesitatea creării unui CLIMAT DE PRIETENIE între jucătorii pentru ca Politehnica să devină O ECHIPA în adevăratul sens al cuvîntului.

Iată-ne la un antrenament. Prezența jucătorilor este de sută la sută. Lipsesc motivat: Surdan, aflat cu lotul olimpic în America de Sud, Petrović și Popanica, aflați în Africa cu echipa de tineret. Toți

componentii lotului manifestă o deosebită poartă de lucru, participînd cu multă trăgere de inimă la cele șase antrenamente săptămînale, cu o durată variînd între 90 — 120 de minute.

— Ce obiective urmăriți? — I-am întrebat pe antrenorul secund, prof. Ion Ionescu.

— Urmărim ridicarea capacității de efort, dezvoltarea rezistenței, forței, vitezei. Facem alergări pe teren variat în tempo uniform, alergări în pantă, alergări de viteză lansate. Pe lângă acestea, lucrăm pentru perfecționarea procedurilor tehnice de bază, facem exerciții simple (decamdată) de tactică, lucrăm cu aparatele ajutătoare, exerciții trasu la poartă, capitol la care jucătorii noștri au fost deficienți.

Antrenorii colaborează îndeaproape cu medicul echipei Dr. E. Messinger care efectuează o serie de sondaje medico-pedagogice, atrăgînd atenția asupra unor oscilații tensionale ale jucătorilor. De remarcat prezenta efectivă și activă la antrenamente a președintelui secției de fotbal, Ing. Petre Cojocaru, fost jucător al acestei echipe. Cojocaru remarcă într-o discuție pe care am avut-o recent, munca de pregătire serioasă ce o depun jucătorii ca Lereter, Grizea, Mițaru, Bodrojan, Cotormani și Rus.

P. A.

COMPORTĂRILOR ÎN CATEGORIA A

Universitatea Craiova revelația sezonului de toamnă

de-a lungul celor 13 acte consumate: 12, 9, 9, 5, 5, 2, 2, 2, 2, 1, 3, 1. Așadar, Universitatea a avut în clasament doar un singur moment critic, în etapa a 12-a, când a coborât două locuri, revenind pe poziția 1 în final.

ÎN CE CONSTĂ SECRETUL OLTENILOR

În linii mari ni l-a dezvăluit însuși tânărul și talentatul antrenor ROBERT COSMOG. — În fond nu este vorba de miracole. Totul se datorește startului bun luat la antrenamente înaintea începerii campionatului, participării conștiente a jucătorilor la procesul instructiv-educativ, respectării de către ei a sarcinilor date, în cadrul ideii de joc, înaintea fiecărei partide. Temele abordate în pregătire au vizat îmbunătățirea forței și mărirea vitezei în joc, păstrarea unui ritm uniform pe toată durata meciurilor, ca și sporierea numărului de manevre combinate în joc, fără a face din aceasta, bineînțeles, un scop în sine.

Și, firește, adăugăm noi, ambiția și tenacitatea studenților, spiritul lor de echipă manifestat de-a lungul întâlnirilor, principiul stabilității formației aplicat strict de antrenori, sint tot atâtea puncte forte ale formației craiovene, care au ferit-o de crizele de formă flagrante, prezente în cadrul altor echipe cu loturi mai valoroase.

Statistica vine și de data aceasta să întărească punctul nostru de vedere. Cu foarte mici excepții „11“-le oltean a avut, în tur, aproape aceeași componență: Vasilescu — Mihăilescu I, Bîltan, Marin Marcel, Deliu — Strîmbeanu, Ivan — Niță, Sfirlogea, Oblemenco, Circiumărescu. Micile modificări efectuate au fost fie din cauza accidentărilor (Papuc, Strîmbeanu, Oblemenco), fie pentru a menaja pe cei mai tineri (Niță, Marian Popescu), fie datorită insuficienței pregătirii (Deselnicu, unicul caz).

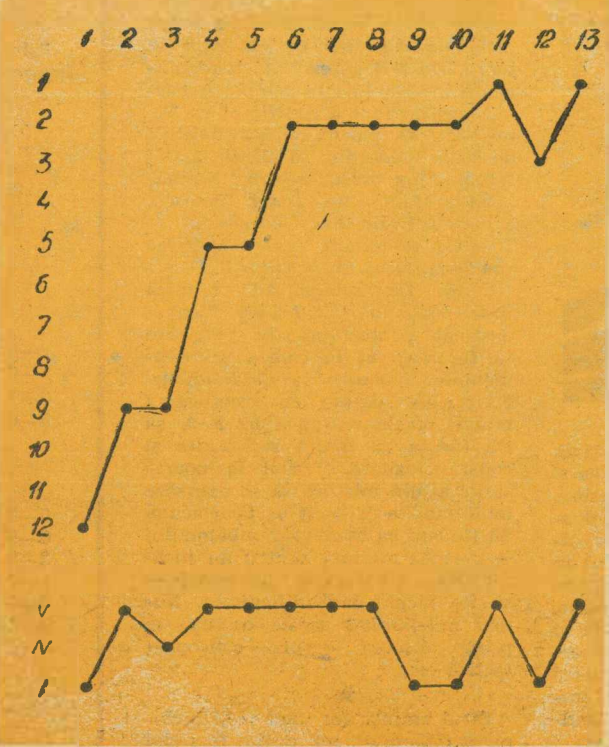
MAI SINT ÎNSĂ ȘI MINUSURI

Trecînd în revistă jocurile echipei din Craiova trei rezultate te frapază, oferind un subiect de meditație pentru antrenori și jucători. Mă refer la întâlnirile cu Steaua, Dinamo București și Farul (toate jucate în deplasare) în care s-au primit nu mai puțin de 12 goluri, ceea ce procentual reprezintă peste 63% din suma celor încasate în întregul tur. Cifra este alarmantă și are drept explicații următoarele:

a) portarii, și mai ales Vasilescu, au dovedit lipsă de plasament și de anticipare în fazele premergătoare golurilor;

b) marcajul și dublajul efectuate de fundași s-au făcut defectuos și... cu înecătorul. Au fost situații cînd mișcările lor i-au trădat că nu pot lovi balonul, tot atît de bine, cu ambele picioare, cît nu cunosc zona unde trebuie declanșate atacurile de deposedare;

c) a treia explicație mare rezidă în nepunția echipei, în unele cazuri, de a proteja într-un fel propria-i poartă.

Graficul locurilor în clasament, etapă de etapă, și al victoriilor (V), egalităților (N) și înfrîngerilor (I)

Exemplu, în meciul cu Steaua, cînd au condus cu 1-0 craiovenii nu și-au luat convenitele măsuri suplimentare de precauție, așa cum o cerea jocul și de altfel așa cum face orice echipă. Preocupîndu-se numai de majorarea scorului, studenții au pierdut din vedere acțiunile ofensive ale bucureștenilor care au răsturnat rezultatul. Nu pledez aici pentru betonare sau recurgerea la metode anti-joc, dar în arsenalul tactic al fotbalului se găsește destule soluții care să-ți dea posibilitatea de a menține superioritatea în joc. Interesant e că la Cluj, jucînd cu colegii lor, studenții au aplicat o asemenea manevră tactică: s-au apărat bine, cedînd conștient inițiativa în joc pentru a atrage linia de fundași adversă pînă la mijlocul terenului, pentru ca apoi să declanșeze contraatacuri fulgerătoare spre poarta adversă. Așa au fost cucerite acolo două puncte extrem de prețioase;

d) în sfîrșit, trebuie amintit aici și de carențele în pregătirea psihologică a echipei. La Constanța, a fost suficientă o singură greșeală gravă a lui M. Marcel (din care s-a marcat primul gol al Farului) pentru ca deruta să contamineze întreaga formație.

CITEVA CUVINTE DESPRE EFICACITATE

La drept vorbind, problema aceasta este discutată și răsădită nu numai în cadrul echipelor noastre dar și pe plan mondial. Se pare însă că la Craiova situația este ceva mai îngrijorătoare. Nu pentru faptul că liderul are golaverajul negativ, ci din următorul motiv reieșit tot din statistică: din totalul celor 18 goluri marcate numai jumătate s-au înscris din acțiuni bine concepute (combinații de pase); unul a fost realizat din 11 metri, șase din faze fixe (lovituri libere), iar două au fost oferite cadou de către adversar (autogoluri). Zestrea este, fără discuție, destul de subțire, dacă mai amintim că 7 victorii au fost obținute la limită și doar una la două puncte diferență. Soluții?

— Una singură, de ordin general — ne răspunde Robert Cosmog: **MUNCĂ ȘI IAR MUNCĂ LA ANTRENAMENTE.** În perioada pregătitoare împreună cu colegul meu Nușescu ne-am propus să lucrăm pentru sincronizarea jocului înaintașilor centrali (între ei și cu extremele); Sfirlogea va exersa pentru îmbogățirea mijloacelor tehnice folosite în atac în condiții de joc; pe Oblemenco, cînd se va întoarce din turneul din Africa, îl vom pregăti pentru unele sarcini speciale, în raport cu calitățile pe care le are (forța de șut), iar celor două extreme, lui Circiumărescu și mai cu seamă lui Niță, care este un fin dribler, le-am rezervat un program de antrenamente pentru dezvoltarea forței de șut, a inițiativei de a lua pe cont propriu unele acțiuni care să se soldeze cu goluri. V-am enumerat aici doar câteva din obiectivele pe care ni le-am propus să le realizăm. Desigur că pe ansamblul echipei sînt încă multe probleme de pus la punct. Entuziasmul cu care se munceste în prezent ne dă certitudinea că vom porni cu dreptul în retur.

Stelian TRANDAFIRESCU

DINAMO BUCUREȘTI ECHIPA ÎN ASCENSIUNE

rea în întrecerea următoare (accidentat), iar la capătul primei rîi se poate conchide că efortul dus la primele rezultate, creînd nivelul atingerii obiectivelor de mînjă: cucerirea campionatului și în finala Cupei României.

apt că sub raportul calității joși nu al rezultatelor) dinamo debutat la un nivel mediu, ca a unei nejudicioase folosiri a pede vară (lipsă constatată la ma echipelor și determinată în mediocră a jocurilor din priape). Mai mult, a urmat chiar o l mai slabă, accentuînd nemulcelor care pretindeau mai mult. fotbal se cere răbdare, mai ales cînd te așli în plin proces de reem e cazul lui Dinamo. Dovadă nu numai că a depășit faza dar a terminat sezonul foarte n-a lipsit decît puțin atenția tea arbitrilor O. Comșa (în me-U.T.A.) ca să devină campionă nă. Și locul 2 însă, exprimă măsurilor luate și ale muncii ctive — depuse, constituînd o lidă de plecare spre noi pro-să readucă echipa pe pri-

mul plan al activității noastre fotbalistice. Cu altt mai mult se impune acest lucru cu cît Dinamo este unul din principalii „furnizori” ai loturilor reprezentative.

Pe scurt, comportarea dinamoviștilor în sezonul de toamnă poate fi astfel calificată: satisfăcătoare (media generală, după notele observatorilor federați, este de 6,38); sub așteptări, în comparație cu condițiile de pregătire create, dar mai bună, mai constantă și mai productivă față de turul campionatului 1965-66, cînd a ocupat locul 11 cu 4 victorii și 3 meciuri nule, 20 goluri marcate, 22 primite și 11 puncte, din 13 jocuri.

Ce a arătat bun și ce a fost criticabil la Dinamo, a cărui comportare a fost totuși fluctuantă, dar explicabilă

atînd în vedere acțiunea inițiată de antrenorii săi, Traian Ionescu și Angelo Niculescu?

Să notăm mai întii procesul de întinerire care a fost deschis, pentru că — așa cum ne mărturisea antrenorul Tr. Ionescu, încă din vara anului trecut — lotul pretindea o asemenea operație, în orice caz resimțea nevoia unor rezerve est mai apropiate ca pregătire și valoare de titulari. De aici și modul rațional (în funcție de adversar, de importanța meciului respectiv) în care an-

altfel vizibil în jocul echipei Dinamo, care a făcut partide foarte bune — din acest punct de vedere — în compania formațiilor Progresul, U.T.A., Steaua. Desigur însă, că munca antrenorilor și jucătorilor nu-i încheiată.

În jocul lor au apărut caracteristici ale fotbalului modern, adaptate la posibilitățile lor de însușire și aplicare. Semnele jocului elastic — pe care (și acest lucru îl reprobăm) l-au abandonat la un moment dat și care caracterizează azi echipele străine prestigioase — au

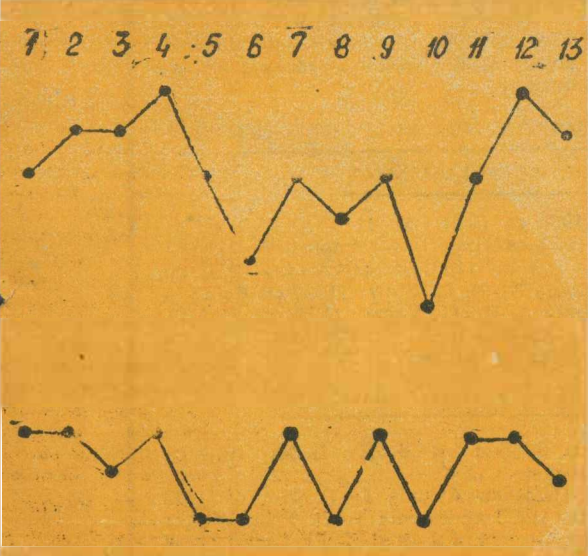
tatea Craiova 4-1 sau cu Politehnica Timișoara 2-4). De asemenea, jucătorii au greșit în unele situații, retrăgîndu-se din fața jucătorilor adversi în loc să atace și au făcut erori în atacul de deposedare.

În acțiunile ofensive s-a observat trăsătura jocului nelegat de posturi, a sarcinilor duble (atac — apărare), a dezvoltării inițiativei jucătorilor, ceea ce poate contribui la mărirea elasticității. Dar, trecerea în atac nu s-a făcut întotdeauna rapid, prea puține din acțiunile în viteză au fost finalizate, ceea ce a ușurat sarcina apărărilor adverse. În general atacații au tras puțin la poartă, iar unii jucători — cum este Pircălab — aproape că și-au pierdut această calitate de bază pentru unaintasi. S-a mai observat o tendință dăunătoare: pasa înapoi, care uneori (în meciul cu Rapid) a mers pînă la exagerare, pierzîndu-și orice rost tactic.

Desigur că jocul mai trebuie „periat” pînă să devină ceea ce și-au propus antrenorii, dar este nevoie și de contribuția jucătorilor. Este adevărat că în cursul campionatului, Dinamo n-a avut un jucător eliminat sau avertizat. Dar disciplina de joc are fisuri și acest lucru se vede și din faptul că uneori jucătorii caută să rezolve probleme de joc fără efort susținut (Haidu, Frățilă, Pircălab) și din modul total neîndrept în care reacționează atunci cînd marchează un gol (slăbesc ritmul) sau primesc unul (se demoralizează). I-am văzut chiar în situația de a trata cu superficialitate jocul, dînd ocazie să se producă surprize neplăcute, cum s-a întîmplat în partida cu St. rosu.

Punînd în balanță plusurile și minusurile comportării din toamnă a echipei Dinamo București se poate ajunge la concluzia că fosta campionă a depășit faza critică de care aminteam la început, că se așli pe un drum bun, dar și că mai este mult de făcut în perioada de pregătire a returului pentru a atinge valoarea și nivelul de joc care i-au adus prestigiul și grație cărora să-și atingă obiectivele fixate pentru acest an competițional. Și pretențiile sînt cu atît mai mari față de această echipă, cu cît ea trebuie să dea jucătorii bine pregătiți loturilor reprezentative, aflate în această primăvară în fața unor importante confruntări.

Petre GAȚU

Graficul locurilor în clasament, etapă de etapă, și al victoriilor (V), egalităților (N) și înfrîngerilor (I)

- LOCUL 2: 13 - 7 - 2 - 4 - 22-15 16
- A ÎNSCRIS 15 GOLURI acasă (10 în prima repriză) și 6 în deplasare (2 în prima repriză); a primit 5 goluri pe teren propriu (3 după pauză) și 10 afară (4 după pauză).
- A fost acordat un 11 m în favoarea sa (în deplasare) — transformat.
- GOLGETERII ECHYPEI: Frățilă 7, Haidu 4, Pircălab, Ene II și O. Popescu cîte 2, Gherghell, Nunweiller VI, Marica; Mihăilescu I (Universitatea Craiova) și Petescu (Steaua) cîte un autogol.
- LOTUL FOLOSIT: Niculescu (396 min.), Datcu (774'), — portari: Popa (845'), Nunweiller III (900'), Ivan (270'), Stoensescu (900'), Gherghell (855'), O. Popescu (867'), Pircălab (933'), Frățilă (1170' — toate jocurile complete), Ene II (656'), Nunweiller VI (630'), Haidu (814'), Ștefan (450'), Nunweiller IV (1080'), Pirvu (480'), Dinu (270'), Varga (180'), Ene Daniel (169'), Grozea (261'), Marica (35').

trenerii au folosit jucători tineri ca Dinu, Pirvu, Ene Daniel, Grozea. La aceasta mai adăugăm și faptul că a existat preocupare accentuată pentru întrebunțarea unui lot mai larg de jucători. Totul își avea rostul său: jucătorii să joace cît mai mult și să-și dovedească calitățile, să se integreze în jocul echipei, devenind capabili să acționeze cu același randament în diferite variante de sistem (1-1-4-2-3 sau 1-4-2-4 sau 1-4-3-3). Lucru de

reapărut la dinamoviști. Dintr-o apărare aglomerată (cu „măturător” și marcaj om la om pe tot terenul sau cu marcaj la interceptie combinat cu marcajul om la om) dinamoviștii ies organizat la contraatac, sau ținesc rapid în contraatacuri, după împrejurări dictate de fazele de joc și de adversar. În apărare jucătorii se străduiesc să asigure dublajul și să se ajute reciproc, dar nu o fac încă în mod constant, de unde și greșeli care au costat... goluri (ca în meciul cu St. rosu 0-1, Universi-

Fotbalul etiopian în preajma noului sezon internațional

Etiopia, ultima escală în turneul echipei noastre de tineret pe continentul african, se află acum în preajma unei importante competiții: la Addis-Abeba se va desfășura la jumătatea lunii februarie „Cupa Africii de Est” cu participarea echipelor reprezentative ale E.A.U., Sudanului, Kenyei, Ugandei și țării gazdă. Competiția va constitui, desigur, o repetiție generală în vederea celei de a 6-a ediții a Cupei Africii, care va reuni în capitala etiopiană, în luna noiembrie a acestui an, cele 8 echipe finaliste. Președintele federației etiopiene, M. Tessema, depune multe eforturi pentru ca reprezentativa națională să fie bine pregătită. În acest sens înscriindu-se și meciurile cu adversari experimentați din Europa. Baza de selecție o constituie desigur campionatul intern. Acesta, grupa, până nu demult, 46 de echipe de club împărțite în 6 serii, corespunzând celor 6 provincii ale țării. Considerându-se că această formulă dispersa forțele fotbalului etiopian, s-a preconizat, în sezonul actual, un adevărat campionat național care se desfășoară în cadrul unei divizi ce reunește cele mai bune 8 echipe din Addis-Abeba, Asmaro și Dîrré-Daoua, în meciuri tur-retur.

Selecionata etiopiană se află în plin proces de reînnoire. Din pionii săi de bază, „strategul” Luciano și fratele său Italo, de la Clubul Cottoneries din Dîrré-Daoua, vor lipsi, probabil, de la posturile lor. Primul, în vîrstă de 30 de ani, se află în declin de formă (deși și-a păstrat remarcabila viziune a jocului), iar celălalt, se resimte încă în urma unei fracturi a piciorului. Singurul senator de drept care și mai poate onora această calitate, este Menguistou (supranumit de ziaristi europeni pentru clasa sa „Kopa al Etiopiei”). El continuă să fie vicioar înfrî la echipa campioană a Etiopiei, Saint-Georges, din Addis-Abeba. Această echipă, condusă de Tessema, este o adeptă convinsă a schemei 4-2-4 și a apărării în linie, tinzînd spre un fotbal spectacular. Iar reprezentativa Etiopiei se inspiră, de asemenea, din aceleași principii de joc, încă de pe vremea cînd era antrenată de Milusevic, fostul antrenor al echipei iugoslave la C.M. din Suedia (1958). Fotbalul etiopian este în prezent unul din promotorii acestui sport pe continentul african.

VIITORII NOȘTRI ADVERSARI

DRUMUL SINUOS AL ECHIPEI FRANȚEI

Bilanțul de toamnă al echipei cocobului galic se înscrie între înfrîngerea de la Budapesta (2-4 cu Ungaria) și victoria din campionatul Europei (3-0 la Luxemburg). Cîrîc, el a însemnat patru meciuri, din care două victorii (2-1 cu Polonia și cea cu Luxemburg) și două înfrîngeri (1-2 la Bruxelles cu Belgia, în Campionatul Europei, alături de cea de la Budapesta) soldat cu un golaveraj de 8-7.

În mod paradoxal însă, înfrîngerea de la Budapesta a constituit totodată cel mai bun joc al naționalei franceze în timp ce victoria de la Luxemburg, cel mai slab!

Și acum, în preajma noului sezon internațional, al cărui debut îl va marca meciul cu echipa României din 22 martie de la Paris, presa franceză de specialitate încearcă să găsească cauzele acestei comportări sinuoase.

Astfel, în FOOTBALL MAGAZINE, Jacques Etienne, abordează retrospectiva sezonului de toamnă, tocmai cu ultimul meci, cel de la sfîrșitul lui noiembrie, cu echipa Luxemburgului. Pentru că Jacques Etienne apreciază că prin acest meci fotbalul francez a revenit la cota cea mai scăzută a anului trecut, considerat a fi „Waterloo-ul de la C. M. din Anglia”. El arată că reprezentanții cocobului galic nu au reușit să-și impună jocul în fața unei echipe care n-a aliniat pe cei mai buni titulari, pentru că n-au stăpînit mijlocul terenului, fiind încorsetați de un sistem cu două linii de apărare ce le-a redus zona de joc. Iar „noul spirit” datorat lui Arribas și Snella („Jucăți cu entuziasm; jucăți liber, conform inspirației voastre, cu inteligență”, se adresau el jucătorilor, invitîndu-i la un joc ofensiv și constructiv, bazat pe personalitatea jucătorilor) n-a fost decît un scurt intermezzo care n-a durat decît 90

de minute (meciul Ungaria — Franța). Și ziaristul francez este de părere că bilanțul nesatisfăcător al naționalei are cauze mai adînci, ce vizează organizarea actuală a fotbalului francez.

ALBERT BATTEUX

În acest sens el propune o direcțiune unică în locul actualei dualități din conducerea fotbalului francez, un singur responsabil tehnic pentru echipa națională (ca în alte sporturi practice în Franța). De asemenea, el este de părere că prima divizie a campionatului francez nu trebuie să cuprindă mai mult de 16 echipe.

Sugestiile făcute cu prilejul discuțiilor purtate în presa franceză de specialitate au, în marea lor majoritate, drept destinatar pe Albert Batteux, ce pare că va fi investit, într-un viitor apropiat, director al echipei naționale.

De la un continent la altul...

În unele țări, sărbătorile de iarnă au determinat o scurtă întrerupere a campionatelor; în altele însă, activitatea competițională și-a continuat cursul, oferînd amatorilor de fotbal — în ciuda timpului defavorabil și a terenurilor grele din unele țări — momente de satisfacție. Reîluind rubrica noastră rezervată competițiilor din alte țări și continente, în rîndurile de mai jos vom consemna cîteva evenimente și fapte petrecute recent.

NECAZURILE UNUI FOST LIDER

Campionatul Angliei — pe bună dreptate socotit unul din cele mai pasionante și mai pline de peripeții — a ajuns la a 25-a etapă (din 42 cite comportă). Lucrurile sînt neschimbat în fruntea clasamentului, adică Manchester United, echipa antrenată de Matt Busby, continuă să conducă plutonul. În urma sa însă, se produce adevărate drama. Fostul lider, Chelsea, traversează o îngrijorătoare criză de formă. Se află la a opta partidă fără victorie și la al treilea eșec consecutiv, înregistrînd o accentuată cădere: de la primul și apoi al doilea loc la al cincilea, la 5 puncte distanță de actualul lider! Surprinzătoare a fost înfrîngerea pe teren propriu din partea campioanei Liverpool, care a demonstrat cu acest prilej că în ciuda brutalei eliminări din „Cupa campionilor europeni”, n-a abandonat nici un moment lupta pentru apărarea titlului și nici nu și-a pierdut forța de joc. E drept că unul din fundașii centrali adversi, Hinton, i-a deschis drumul spre victorie (cu 2-1), marcînd în proprie poartă, dar în continuare s-a impus prin joc și Strong, interul stînga, a urcat scorul la 2-0. Chelsea n-a reușit pînă la urmă decît golul de onoare.

Mai surprinzătoare însă a fost înfrîngerea din partida următoare, la Sheffield Wednesday, cu 6-1! Echipa Chelsea i-a lipsit, este adevărat, excelentul portar Bonetti (accidentat), dar comportarea generală a făcut multe nopți agitate conducătorilor săi.

CLASAMENT DUPA GOLURILE MARCATE?...

Și pentru că tot sîntem la campionatul englez, să mai notăm o propunere originală, făcută de conducerea clubului Arsenal, mai precis de președintele său, Denis Hull-Wood, în cursul unui dejun aranjat de acesta din urmă și la care au fost invitați Matt Busby și managerul clubului Sheffield Wednes-

● Drama echipei Chelsea ● Clasament după numărul de goluri marcate? ● Penalități decisive ● Prelungiri în finala Cupei campionilor africani ● Bilanțul excelent al campioanei Argentinei

day, Eric Taylor. Ce propune Denis Hull-Wood? Înlocuirea sistemului de punctaj folosit la alcătuirea clasamentului cu sistemul numărului de goluri marcate.

Ziarul „Daily Mail”, care anunță propunerea făcută ligii cluburilor profesionale, notează că în cazul admiterii ei, ar însemna ca pe primul loc al campionatului englez să fie

scorul minim de 1-0. Dar cu două minute înainte de sfîrșit, Sabadell a egalat. Acest „nul” n-a modificat situația din fruntea clasamentului. Real continuă să conducă, dar acum doar cu 4 puncte avans asupra lui Espanol și Valencia.

Tot un 11 m a peccatuit și înfrîngerea faimoasei Benfica în fața echipei Belenses, clasată printre co-

José Pizzutti (dreapta) — antrenorul echipei Racing din Buenos Aires, campioana Argentinei.

West Ham (62 goluri), aflată în prezent pe locul 10 (cu 25 puncte), iar actualul lider Manchester United (33 puncte și 49 goluri) ar ajunge pe locul 3, după Burnley (clasat la ora actuală pe locul 7, cu 27 puncte, dar 51 de goluri marcate)!

MULTE LOVITURI DE LA 11 METRI...

Și încă decisive pentru soarta meciurilor. Real Madrid a transformat — prin Gento — un 11 m și timp de 80 de minute a reușit să păstreze

dașe. La 1-0, brazilianul Carlos Petros a transformat fără efort lovitura de pedeapsă și la 2-0 Benfica n-a mai sperat decît în punctul de onoare, marcat cu 10 minute înainte de sfîrșit de Coluna, pentru că înaintașii săi, în frunte cu Eusebio (anihilat de un jucător, Alfredo, care nu are clasa sa), nu au reușit să neliniștească nici un moment apărarea adversă. Această înfrîngere, legată de victoria repercutată de Academica din Coimbra, a dus la schimbarea liderului după etapa a XIX-a.

Academica a preluat poziția de conducător de pluton grație golaverajului.

În fine, liderul permanent din prima etapă a campionatului irlandez, Dundalk din Dublin, a suferit prima sa înfrîngere, cu 2-1 în fața lui Shamrock Rovers. Golul victoriei a fost înscris în ultimele minute, dintr-un 11 m...

CUPA CAMPIONILOR AFRICANI — ECHIPEI DIN ABIDJAN

Returul finalei Cupei campionilor africani a dat cîștig de cauză campioanei Coastei de Fildeș, Stade de Abidjan, care a învins pe Real Bamako (Mali) cu 4-1, față de victoria cu 3-1 reușită de Real. De data aceasta însă, finala a avut nevoie de prelungiri pentru că după timpul regulamentar scorul era de 2-0. Emoțiile celor 35.000 de spectatori au crescut în momentul în care Real a redus din handieap. Dar, un șut de la 25 de metri al lui Bleziri (viitoare achiziție a echipei franceze Bastia), în min. 118 (deci cu două minute înainte de sfîrșit) a făcut ca tribunele să explodeze de încurcie. Cupa a rămas la Abidjan.

Un lucru interesant de subliniat: la Bamako, echipa mai bună a fost Stade de Abidjan, dar a cîștigat Real: la Abidjan, Real a fost cea care s-a dovedit superioară și a învins Stade...

RACING BUENOS AIRES: UN BILANȚ EXCELENT

24 de victorii, o singură înfrîngere, cel mai bun atac cu 70 de goluri marcate, cea mai bună apărare cu 24 puncte primite, 6 puncte avans față de a doua clasată, River Plata, — iată bilanțul de învidiat, al campioanei Argentinei, Racing din Buenos Aires, echipa lui José, cum mai este poreclită (José Pizzutti este antrenorul său). Forța campioanei constă în calitatea jocului său colectiv. Lotul său cuprinde mai puțin vedete și mai mult jucători dispuși să joace pentru echipă. (De altfel, anul acesta doar Perfumo — fundașul central — a făcut parte din reprezentativa Argentinei). Triumful său, Racing și-l datorează încrederei totale a jucătorilor în fotbalul colectiv și în posibilitățile lor de progres.

PRONOSPORT

CONCURSUL INTERREDACȚIONAL

Prezentăm mai jos partidele cuprinse în concursul Pronosport nr. 2 din 15 ianuarie.

După cum se știe, o serie de ziare și reviste de la noi publică pronosticurile lor la fiecare concurs, urmînd ca în funcție de punctele realizate să se alcătuiască clasamente interredacționale lunare și unul anual.

Pentru concursul numărul 2, pronosticurile noastre (numai cîte un semn din fiecare meci, așa cum prevede regulamentul alcătuit de I.S. Loto Pronosport) sînt următoarele:

- I. Brescia — Torino 1
- II. Fiorentina—Internazionale X
- III. Foggia — Lazio 1
- IV. Juventus — Lanerossi 1
- V. Mantova — Atalanta 1
- VI. Milan — Bologna 1
- VII. Napoli — Lecce 1
- VIII. Roma — Venezia 1
- IX. Spal — Cagliari 2
- X. Arezzo — Sampdoria 2
- XI. Padova — Catanzaro 1
- XII. Savona — Modena X
- XIII. Verona — Pisa X

Correspondență din Rio de Janeiro

Nici nu se putea ca eșecul echipei Braziliei la C. M. să rămînă fără urmări. Conducerea fotbalului care timp de opt ani a dominat arena mondială este preocupată mai mult ca oricînd de problema refacerii prestigiului și discută sub toate aspectele măsurile necesare unei rapide redresări. Dar și alte cureri fotbalistice manifestă preocupări similare. Ziarul „O Globo”, unul din cele mai importante din Brazilia, a luat inițiativa unei mișcări în favoarea reorganizării fotbalului brazilian și a și redactat un proiect în acest scop.

Care sînt, în linii mari, măsurile preconizate? În primul rînd, organizarea unor reuniuni începînd chiar din cursul acestei luni, cu participarea tuturor factorilor în măsură să contribuie la rezolvarea diferitelor probleme. Și se speră că de data aceasta, conducătorii din Sao Paulo vor lăsa la o parte conșcutele lor susceptibilități și vor spune „prezent” într-un moment în care o gravă amenință, fotbalul; este suficientă o scurtă convorbire cu casierii cluburilor pentru a avea o idee asupra situației precare în care se află cluburile.

La aceste reuniuni urmează să se stabilească un plan mai bun de activitate pentru fotbalul profesionist și amator, atît pe plan intern cît și internațional. Apoi, ele prevăd o analiză profundă a situației finan-

UN VAST PLAN DE REORGANIZARE

A FOTBALULUI BRAZILIAN

ciare a cluburilor și federației, a remediilor, precum și demersuri pe lîngă organele oficiale cu scopul ca acestea să fie perfect informate asupra situației și să adopte o politică adecvată.

Cinci comisii urmează să fie create avînd ca obiective: organizarea competițiilor și stabilirea calendarelor, problemele financiare, relațiile între cluburi, probleme generale și de legătură cu serviciile guvernamentale, și — în fine — o politică națională și internațională.

Din păcate, proiectul nu prevede nici un seminar tehnic, care să dezbată în special problemele de pregătire fizică modernă și de evoluție tactică a jocului, cu invitarea unui mare antrenor european (Schön, Ramsey, Herrera).

La această reformă preconizată în fotbalul brazilian urmează să participe delegați ai Consiliului Național de Sport, ai Confederației braziliene, ai federațiilor statelor braziliene, conducătorii de cluburi, ziaristii recunoscuți de sindicat, autoritățile care au legături cu sportul și reprezentanții ai Școlii Naționale de Educație Fizică.

Amplorația acțiunii a stîrnit un enorm interes printre iubitorii fotbalului din Brazilia, care mai păstrează amărăciunea eșecului din Anglia, dar nutrește și speranțe într-o revenire rapidă a Braziliei pe primul loc în fotbalul mondial.

CORESPONDENȚA din BULGARIA

O AMPLĂ ACȚIUNE A FEDERAȚIEI

PENTRU RIDICAREA NIVELULUI TEHNIC

- Contracte pe 4 ani pentru antrenori ● Faza finală a Cupei după sistemul C. M. ● Minimum 10 partide internaționale pe sezon pentru echipele de A ● Secții de fotbal în toate liceele ● Obiectivul principal: turneul olimpic din Mexic

Prima parte a campionatului s-a încheiat dar nu fără surprize. După ce a condus plutonul mult timp, lăsând impresia că va fi un campion de toamnă indiscutabil, Slavia Sofia — deținătoarea Cupei — a fost detronată după etapa a XIII-a. Marea surpriză a produs-o Lokomotiv — tot din Sofia —, care a început campionatul fără prea mare succes și n-a dat semne de alte velleități decât acela de a nu cădea

motiv s-a situat Botev Plovdiv, o altă echipă care a surprins. Noul său antrenor, vechiul internațional Spasov, a știut să folosească bine posibilitățile jucătorilor săi (în general „fără nume”) și să creeze un colectiv foarte puternic, care practică un fotbal modern. Interesant de remarcat în legătură cu Botev este că această echipă, pină la meciul cu Spartak la Sofia, nu pierduse nici un joc în deplasare.

Asparuhov (în dreapta, în tricou alb) este oprit din acțiune de portarul Petkov (Minior Pernik). Levski a câștigat acest ultim meci din toamnă cu 2-1

în zona retrogradării. Treptat însă, această echipă și-a revenit și a intrat într-o fază de elan constant și în meciul cu Slavia, a câștigat cu 3-1. În modurile acesta, Lokomotiv a egalat la puncte pe Slavia, pe care însă a depășit-o prin golaveraj, devenind campioană de toamnă, spre satisfacția antrenorului său Berkov, un om modest, dar care-și cunoaște bine meseria. Alături de Loko-

Aceste trei echipe, de altfel, au și ocupat primele locuri în sezonul de toamnă. Și le vor păstra în primăvară? Cred că nu. După părerea mea, lupta va fi strânsă și de durată. Aproape de frunzașă se află și T.S.K.A. Cerno Zname Sofia — campioana (antrenor Ormandgiev) — cu o pleiadă de internaționali (Gaganelov, Penev, Iakimov, Kolev), Cerno More Varna și Levski Sofia. Aceasta din urmă a fost urmărită de multe neazuri în toamnă, dar a și făcut greșeli, printre care aceea că și-a ales ca succesor al antrenorului Vytlačil pe „secundul” Mladenov, un tânăr foarte corect și cu cunoștințe solide, dar fără calitățile necesare pentru a conduce o echipă mare. Apoi, multă vreme Levski a fost lipsită de serviciile lui Asparuhov (operat după C.M.), iar pe parcursul campionatului și de ale altor patru titulari, dintre care Abadjiev și Sokolov încă mai sînt indisponibili din cauza unor accidente.

Desfășurarea și peripețiile campionatului de toamnă (în cursul căruia s-au marcat 299 de goluri, deci

o medie de 2,49 de joc) ne dau toate motivele să așteptăm cu mare interes returul.

Pină atunci însă, să consemnăm un eveniment deosebit de important. Nu de mult, cercurile fotbalistice de aici au luat cunoștință cu viu interes de o serie de măsuri ale federației, menite să contribuie la ridicarea nivelului tehnic, măsuri cristalizate în cursul unei analize pe anul 1966, a cărei primă constatare a fost că fotbalul bulgar n-a ținut pasul cu evoluția acestui joc pe plan mondial. Aceste măsuri afectează toate sectoarele de activitate fotbalistică. Iată-le, pe scurt:

— Pe viitor, antrenorii vor semna cu echipele lor contracte pe patru ani, federația fiind singurul organ care are dreptul să-i numească sau să le desfacă contractele. Prin această măsură, federația urmărește să asigure stabilitatea cadrelor tehnice, față de care însă, va fi mai exigentă mai ales în ceea ce privește formarea de jucători capabili să aplice cu succes sistemele de joc „la modă” (4-2-4, 4-3-3) și nu să le aplice mecanic.

— Suma globală de ore de lucru tehnic și tactic pentru echipele din prima categorie va atinge în viitor cifra de 1400 pe an.

— Faza finală a Cupei se va desfășura după sistemul campionatului mondial.

— Echipele din categoria A vor susține minimum 10 întâlniri internaționale pe sezon.

— Vor fi inițiate turnee internaționale, dotate cu cupe speciale, organizate de ligile din Sofia, Plovdiv și Varna.

— În următorii 3-4 ani vor fi înființate în toate liceele secții de fotbal conduse de antrenori sau instructori calificați, cu scopul ca echipele școlare să poată participa la meciurile tur-retur ale campionatelor orașenești sau departamentale.

— Începînd cu viitorul sezon, după terminarea serviciului militar sau a studiilor, tinerii jucători se vor înapoia la echipele lor de origine.

— De acum înainte licențele de jucători nu vor mai fi acordate decât tinerilor care au bacalaureatul.

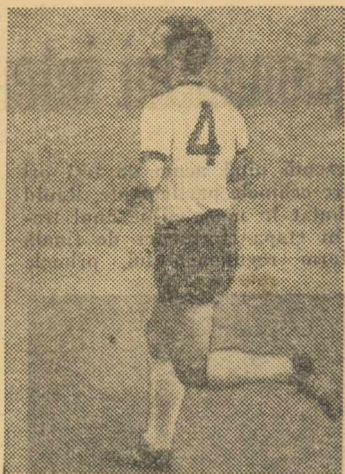
— Jucătorii de categoria A excluși de echipele lor pentru joc brutal sau insuficiență tehnică notorie nu vor putea juca în echipe din categoria B.

Pentru punerea în practică a măsurilor luate, federația pregătește un nou statut al fotbalului, care stabilește drepturile și îndatoririle jucătorilor, planul de muncă în echipele de categorie A și B și cel al pregătirii echipelor naționale și olimpice în anul 1967. Pentru că obiectivul principal este turneul olimpic din Mexic.

ȘTEFAN NIKOV

Figuri de mari fotbaliști:

FRANZ BECKENBAUER

Cînd băieții lui Fritz Walter se înforceau victorioși de la Berna, în mulțimea ce-i aclama la München se afla și un copil de 8 ani, Franz Beckenbauer, fiul unui mic funcționar de poștă. Prea mărunt pentru a putea răzbi să-l vadă pe Fritz Walter arătînd cupa Jules Rimet miilor de oameni, micul jucător însă (căci Franz, născut imediat după încetarea războiului, la 11 septembrie 1945, era deja „ucenicul vrăjitor” al balonului din cartierul Giesing, pășind deseori porțile bătrînului stadion municipal din apropiere) s-a jurat în aceeași zi că va ajunge și el un mare jucător.

Iar peste 12 ani Franz Beckenbauer lupta pentru recucerirea Cupei Mondiale. Și chiar dacă n-a putut decît s-o privească îndepărate la banchetă oferit în cinstea învingătorilor, el a cucerit definitiv, la 29 de ani, galoanele aurite ale reputației internaționale. Pentru că în Anglia, cununa celebrității n-a împodobit doar frunțile învingătorilor insulari, ci și pe cele ale unor jucători ca Eusebio, Beckenbauer, Iașin și alții, care prin marea lor măiestrie fotbalistică și prin autentică lor finută sportivă au dobîndit admirația milioanele de spectatori.

Cine era Beckenbauer cu doi ani în urmă? Un adolescent frumos și bine făcut, cu o alură de june prim al ecranului, dar și cu o monșalanță în mișcări care lăsa să se întrevadă pe terenul de joc, clasa marelui fotbalist. Antrenorul Ceatkovski de la Bayern-München a întrezărit-o și i-a dat primul girul. Cel care cu ani în urmă a fost unul din cei mai mari hațși ai lumii și-a dat seama că tehnica subtilă și eleganța, luciditatea și calmul, precizia paselor la mari distanțe și forța șuturilor la poartă, dovedite de adolescentul ce purta culorile clubului de la vîrsta de 13 ani, defineau un mare jucător. Și astfel, dintr-o speranță, Beckenbauer devine o certitudine. Avea s-o dovedească foarte rapid debutul său internațional în septembrie 1965 la Stockholm, cu prilejul meciului decisiv pentru calificarea în turneul final al C.M. dintre Suedia și R.F.G., impunîndu-l definitiv.

A urmat „suița engleză” care l-a adus pină-n finală de pe Wembley și în care rolul său solistic, în ciuda partiturii sărace pe care i-o destinase dirijorul H. Schön (rol defensiv) a demonstrat un temperament exploziv și ofensiv (în meciul cu Elveția a marcat 2 goluri!), o mare virtuozitate tehnică și certe calități atletice (înălțime 1,83 m, 78 kg, viteză și detentă) care l-au consacrat ca un fotbalist modern, polyvalent, stăpîn pe mijlocul terenului, dar și cu un aport decisiv în sprijinul apărării și atacului propriu.

Abia întors de la „mondiale”, Franz și-a făcut drept dar la aniversarea zilei sale de naștere, într-un cadru intim și cu foarte mult discreție, o... soție! (de profesie telefonistă la Școala sportivă din München) care în acest an va aduce pe lume primul vîstar al tinerei familii. Emisarii lui A. C. Milan au dorit și ei să-i facă (mai bine-zis să-i facă!) un dar, oferindu-i 2 milioane de mărci pentru transfer! Beckenbauer însă, „fermecătorul priet al fotbalului european” — cum îl numește France Football (a fost de altfel desemnat ca cel mai elegant jucător al „mondialelor” din Anglia) a primit doar oferta unei case de discurs, lansîndu-se ca un serios concurent (și în afara terenului) al cîntăreșului Peter Redenkovici, portarul echipei rivale, München 1860.

Și nimeni nu s-a mirat cînd ancheta anuală a ziaristilor vest-germani, inițiată de revista „Kicker”, l-a desemnat drept cel mai bun fotbalist vest-german al anului 1966, lăsîndu-i lui Uwe Seeler, pină atunci port-șaptelei finaliștilor de pe Wembley, umbra locului secund!

CORESPONDENȚA din ITALIA

DISCUȚII ÎN JURUL SANȚIONĂRII LUI FABBRI

Injustiția federației s-a abătut ca o pacoste pe capul nefericitului Fabbri.

Foată lumea gîndea că acum, după ce s-a scurs atîta timp de la campionatul mondial, Consiliul federal va lua o măsură cu „apă de trandafir” în ceea ce-l privește pe fostul comisar tehnic unic al „Squadrei azzura”. Cu atît mai mult cu cît, recent, Fabbri adresase președinte-

lui federației, cu un pronunțat ton autoerotic, o scrisoare care pe mulți l-a surprins, enocînd firea orgolioasă a „micului napolitan”.

Cu toate acestea, așteptările au fost infirmate, iar sentința — în cuvînte crude — sună astfel:

1. Fabbri este desărcinat definitiv din funcția de comisar tehnic al echipei naționale, cu data de 30 august 1966. (N.N.: desărcinarea anterioară fusese dată cu titlu provizoriu).

2. Se interzice lui Fabbri orice activitate cu caracter tehnic sportiv pină la 30 iunie 1967.

Așadar, după cum se discută în cercurile fotbalistice italiene, atît o sancțiune materială cît și una morală, dar pe care Fabbri o primește nu numai pentru greșelile sale cît și pentru ale altora.

bl unele acțiuni, după ce ne vom consulta (N.N.: La data apariției acestor rînduri, se știe că avocatul lui Fabbri a făcut contestație)

Opinia publică italiană care, la început, era, în mare majoritate, împotriva lui Fabbri, privind lucrurile, pur și simplu, sub raport sportiv, se împarte acum în două. Unii spun că sentința e, într-adevăr, severă, dar justă. Alții afirmă că s-a sărit peste cal, că nu poate fi făcut vinovat un singur om, că mai sînt vinovați de eșecul de la Londra și oameni care continuă să stea în fotoliile federației și care l-au găsit pe Fabbri „șap ispășitor”.

Și, cum o nenorocire nu vine nicotodată singură, Fabbri mai are acum și alte „dureri de cap”. Medicul lui, dr. Fino Fini, incurajat de decizia federației, l-a dat în judecată, pentru motivul că declarațiile lui Fabbri după C. M. au cuprins afirmații compromițătoare la adresa lui.

Care este adevărul în acest atît de controversat „caz Fabbri”? Poate se va face o dată lumină în această afacere pe care unii, nu o numesc, ea noi, „cazul Fabbri”, ci „miserul echipei Italiei la mondialele din Anglia”.

CESARE TRENTINI

Bologna, 8 ianuarie

Imediat după cunoașterea deciziei, l-am cîntat pe Fabbri, pentru a-i cere părerea asupra sancțiunii. Foarte afectat, acesta s-a exprimat în cuvînte puține, rezervate.

— Vă așteptați la o sancțiune atît de gravă?

— Sincer să fiu, nu! Sînt amărît și profund decepționat.

— Ce aveți de gînd? Veți contesta hotărîrea sau o acceptați, fără nici o rezistență?

— Nu pot spune nimic deocamdată. Avocatul meu va face proba-

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ

Redacția și administrația: București, Bd. Măgăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.